

Gemma Boadas

Psicòloga. Treballa de referent en la Fundació Tutelar de les Comarques Gironines

“La meva feina és vocacional; acabo apagant mil focs cada dia”

● Fa deu anys que ajuda persones discapacitades a gestionar el seu dia a dia amb l'objectiu que tinguin una millor qualitat de vida. Té 35 anys i és de Caldes de Malavella.

Boadas, davant de la nova marca de l'entitat, Support, a la seva seu a Girona ■ ANDREA RUIZ

Núria Astorch
GIRONA

Quina és la seva tasca a la Fundació Tutelar?

Pertanyo a l'àrea social de la fundació, que és la que fa atenció directa als usuaris. I dins de l'àrea social hi ha dos perfils: el referent i l'agent de tutela. La meva feina és establir plans de treball per als usuaris. Un 50% de la meva feina és d'oficina, de gestionar recursos i coordinar professionals, i l'altre 50% és atenció directa als usuaris.

Quants usuaris atén diàriament de mitjana?

Cada dia és un món diferent! Personalment puc arribar a atendre vuit usuaris en un dia. I hi ha una part important de la nostra feina que és l'atenció telefònica. Hi ha usuaris que necessiten un suport puntual i que els veiem només dos o tres cops al mes, i d'altres que necessiten un contacte diari per explicar-nos alguna situació amb què s'han trobat i que volen que els orientem sobre què fer.

Hi ha usuaris més autònoms que d'altres.

Sí, depèn de l'autonomia i depèn també de si tenen o no suport social. N'hi ha que estan molt sols o que provenen de famílies molt desestructurades, i quan establim un vincle amb ells ens agafen com a persona de referència per a moltes coses de la seva vida.

I quines demandes fan?

Cal tenir en compte que treballen tant amb discapacitats intel·lectuals com amb persones amb malaltia mental i també amb gent gran. I depèn molt de la situació de cada persona. Si una persona està en una residència amb les necessitats cobertes, la nostra feina és puntual. Però en aquells casos que viuen de forma autònoma, reclamen més el nostre suport. La part econòmica és una part molt important de la nostra feina i és una de les àrees que els costa més d'acceptar que nosaltres els gestionem. Fem un pla econòmic amb ells perquè entenguin quins són els ingressos, quines les despeses i de quins

diners poden disposar. Però sobre aquests plans de treball sovint apareixen imprevistos, despeses extres que per a ells són importants i que obliguen a revisar i valorar la situació.

I a banda de l'apartat econòmic, per a què més els demanen ajuda?

La vessant d'ocupació, ja sigui en l'aspecte laboral o bé de caràcter lúdic, de buscar espais on puguin trobar persones amb característiques similars i fer activitats d'oci. Parlem de persones que tenen dificultats per establir vincles, trobar llocs on es puguin sentir a gust. Estem en un moment en què falten recursos, però els que hi ha de vegades ells no els coneixen. És un trencaclosques que anem construint. Busquem totes les peces i els les oferim per intentar que guanyin en qualitat de vida, en estabilitat emocional. Les demandes que ens fan tenen molt a veure amb el vincle que aconseguim crear amb la persona. Hi ha persones amb les quals s'estableix un bon vincle i es pot fer un treball més proper, i d'al-

tres que no, o bé perquè no el necessiten o bé perquè no accepten el càrrec.

Ha de fer front situacions violentes?

Sí, sovint. Per això és molt important tenir un bon suport a dins de l'entitat. I intentar deixar per escrit tot el que té a veure amb pactes econòmics que establim amb ells. Perquè són persones que es mouen per impulsos i que ho volen tot de forma immediata. Això vol dir que són molt demandants i de vegades rebem amenaces. Els casos més complicats són els de les persones que no accepten l'acompanyament.

I com es gestionen aquests darrers casos?

Amb un pacte de mínims i acceptant que no podem fer amb aquella persona tot el treball que ens agradaria i que considerem que necessita.

Pel que explica, fa d'apagafocs.

Tenim aquesta sensació. Voldries fer un treball molt profund i acabes apagant mil focs.

Costa molt d'arribar als objectius que et proposes. És un treball molt intens i penso que és vocacional. Fa deu anys que treballo aquí i encara aprenc coses noves. Això és un estímul més.

La Fundació Tutelar s'ha proposat donar un canvi de rumb i tenir més en compte la voluntat dels discapacitats en la presa de decisions.

Això va ser un xoc per a nosaltres perquè va representar qüestionar la feina que havíem fet fins aleshores. Però també és un repte, perquè aquest canvi suposa haver d'assumir riscos. Requereix un treball educatiu més gran amb l'usuari i un treball a nivell de societat; és un treball extra. Però estem encaminats a donar suport a la seva voluntat.

I quina és la resposta social davant d'aquests canvis?

En l'àmbit judicial encara no s'ha fet el canvi de xip, i això vol dir que hem d'argumentar molt bé la nostra feina. En l'àmbit social cal anar explicant aquests canvis, també amb l'ajuda dels mitjans de comunicació. ■

avança't a l'estiu

gandules, tumbones...
20% fins al 22 d'abril

GIRONA
FIGUERES
SANT ANTONI CALONGE

cal rei

Espígul IMMOBILIÀRIA
972 220 110 | 653 669 653
Store: Pl. Marquès de Campo 3, Girona

VILABLAREIX
3 hab. + terrassa + parking + traster
Oltra nova en venda

Últims pisos!

espigul.com

PORTES • FINESTRES • VERANDES • GALERIES • PROTECCIÓ SOLAR • MOSQUITERES ...

ORMETAL
TANCAMENTS ALUMINI - PVC

TEL. 972 47 61 27 - www.ormetal.es